

LLIBERTAT

ANY II. — Núm. 310

TARRAGONA, DIUMENGE, 25 DE JULIOL DE 1937

FRANQUEIG CONCERTAT

PREU: 15 CENTIMS

Els càrrecs representatius del Municipi i de la Generalitat han d'ésser exercits per gent catalana.

S'ha d'acabar amb la política d'importació que venen realitzant certs sectors polítics i sindicals.

Catalunya no és cap colònia!

Factors de desmoralització: l'alarmista

Rumors i més rumors. Si avui vindran, si això, si allò... I la vida de la ciutat, a conseqüència d'aquests rumors va paralitzant-se i la gent viu continuament amb l'ai al cor, incapaç de reaccionar davant els rumors que toquen la fibra més sensible del poble en els actuals moments, quan acaba de sortir d'una dolorosa experiència, que ha produït en l'íntim del seu ésser un esverament, un pànic indescriptible que surt a la superfície així que es rasca una mica.

No sempre els que escampen aquests rumors són inconscients, ignorants del mal que produeixen, sinó que en la major part dels casos es tracta d'elements de dreta o reaccionaris o feixistes emboscats que d'aquesta manera contribueixen a una de les principals missions que el feixisme els hi té encomanades: contribuir a la desmoralització de la població civil per tal de que la reraguarda no es trobi en les degudes condicions per a sostenir la lluita.

Aquests alarmistes actuen en plena impunitat, saben el moment en què el poble és més sensible a les seves suggestions i l'aprofiten, sense perjudici de presentar-se una vegada l'ocasió ha perdut actualitat com a perfectes antifeixistes, per així poder realitzar millor la seva tasca de demolició.

Contra aquesta fauna d'alarmistes que avui fan el seu agost a la nostra ciutat, l'autoritat hauria d'ésser inexorable. No és pot jugar d'aquesta forma amb la tranquil·litat del poble, no es pot deixar-los actuar lliurement per quan el seu treball podria portar-nos a un estat insostenible. S'ha de tenir mà dura amb ells, impossibilitar-los la seva acció.

Els són els primers d'abandonar la ciutat, tot fent ressaltar el perill de romandre dins el seu recinte, ells són els responsables de moltes de les conductes de certs elements que han merescut el blasme de l'opinió pública, són els que donen les primeres notícies de les ràdios faccioses, són els que ataquen les autoritats fent-los objectes de culpes imaginàries, són els primers que corren quan se sent un soroll de qualsevol motor per tal que la gent els segueixi i no tingui ni un sol instant de tranquil·litat, són els que saben quins són els elements més fàcils a la suggestió i els atien amb les seves falses notícies, són també els que bescanten i tot ho troben malament...

I això no pot continuar, la vida de la nostra ciutat és massa important per a tots perquè la deixem en mans d'aquests indesitjables agents de Franco. Tots hem de contribuir amb el nostre esforç a posar-los en evidència, denunciant-los a les autoritats a fi de que aquestes els hi donin el càstig que mereixen.

I estem segurs que el dia que ens decidim a actuar energicament i rigidament s'acabaran molts d'aquests exagerats pessimismes que envaeixen la nostra reraguarda, i el poble tornarà a recobrar aquella serenitat i esperit de sacrifici de què ha sabut donar mostres durant aquests dotze mesos.

I al propi temps haurem posat en descobert la causa de moltes conductes i falses alarmes. I tinguem-ne la seguretat, en moltes d'elles, hi ha la mà de Franco...

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

El nostre comerç exterior

III i darrer

Les nostres ambaixades, i concretament els agents comercials que tenim a l'estranger, han estat instruments mancats de tota eficàcia per a tot allò que pot i deu influir en benefici del nostre comerç exterior. Els agregats comercials han estat, i dissortadament són, d'una ignorància supina, són els representants del desmenjament i del "modus vivendi" que és en definitiva l'únic que els interessa.

La majoria dels agregats comercials s'ha passat al feix, demostrant així la seva lleialtat a la República. La remesa feta després del 19 de juliol ha estat de resultats catastròfics. Això vol dir que el nostre país ha tingut desgràcia, puix que una representació que per la seva situació estratègica podia prestar un gran servei no ha fet res. Podien haver realitzat tasca positiva, orientació dels preus i calibrat de la competència, estudi de les innovacions que presenten al mercat, etc., és a dir estudiar tots els factors favorables al nostre comerç tot mantenint estret contacte amb tots els elements que poguessin beneficiar el nostre país.

No som partidaris de crear nous organismes. Que el comerç no abandoni els seus mercats i que el Govern fiscalitzi, únicament fiscalitzi, totes les operacions a realitzar, procurant cultivar els mercats on els nostres productes són objecte d'estímul i simpatia.

Acabada la guerra serà l'hora de parlar de noves organitzacions que ara considerem mancades d'oportunitat i fins i tot plenes de perill.

Havem exposat el nostre pensament amb tota lleialtat. Mantenim plenament els nostres conceptes. Res no s'ha fet per a fer-nos canviar. Tenim exemples que són confirmació de les nostres paraules. El comerç d'exportació no pot eliminar-se per pur caprici. Tots al seu lloc i a realitzar la missió que els hi és pròpia.

Si els nostres governants no posen remei a tot aquest estat de coses no podem ésser gaire optimistes pel que respecta a la nova col·lita. Vi oli, avellanes, ametlles, etc. són productes d'exportació que representen la riquesa de les nostres comarques. Avui aquesta exportació està paralitzada. El demà no es presenta pas massa clar...

F. CONDE I MALLOL

Resum setmanal de la guerra

FRONT DEL NORD

A l'Oest de Bilbao les operacions han quedat completament paralitzades. Tampoc ha variat la situació als sectors del Sud de Santander, en els quals solament es registra algun tiroteig i canoneigs.

A la província de Lèon les tropes republicanes han aconseguit dominar totalment el Port de Somiedo i a més ocupar una important posició al sector de Geras.

A Astúries segueix la lluita limitada a duels d'artilleria a l'entorn d'Oviedo i l'Escamplé.

FRONT DE L'EST

L'activitat de la lluita presenta en aquest front la mateixa tonalitat de la setmana anterior, sovintejant els cops de mà de les nostres forces sobre les posicions enemigues. En una d'aquestes operacions les tropes republicanes aconseguiren arribar fins a Fuentes d'Ebro, destruint les línies de comunicacions dels feixistes.

A la província de Terol, al sector d'Albarracín l'enemic ha pressionat durant els darrers dies el nostre front, havent efectuat les tropes republicanes lleugers replegaments sobre posicions més sòlides situades a l'Est de Bronchales i Monterde i a les vores del riu Guadalaviar.

FRONT DEL CENTRE

La lluita ha continuat concentrada al sector de Brunete, on l'enemic ha realitzat extraordinaris es-

forços per a recuperar el terreny que conqueriren en llur ofensiva les tropes republicanes. Els contraatacs dels feixistes han sofert, però, un rotund fracàs, aconseguint solament en algun moment mínims resultats. Els últims combats han acabat amb un nou retrocés de l'enemic a l'Oest de Quijorna on s'ha vist obligat a situar-se a la vora dreta del riu Perales. D'altra banda totes les escomeses dels feixistes a l'Est de Brunete i voltants de Villafranca del Castillo, malgrat ésser realitzades amb el millor de llurs efectius han estat completament estèrils, mantenint-se les nostres forces en tots els punts conquerits. En aquestes accions l'activitat aèria ha assolit proporcions com mai no s'havia registrat encara durant la guerra, havent sofert els feixistes la pèrdua de nombrosos aparells.

Als sectors més pròxims a Madrid la tranquil·litat es completa, havent-se pogut observar que l'enemic ha traslladat d'aquest lloc al front de Brunete gran quantitat de material bèl·lic amb el qual hostilitzava la capital.

A Sud del Teix i a Extremadura no es registra cap novetat important.

FRONT DEL SUD

Persisteix accentuat l'estat de calma a tots els sectors d'Andalusia, no havent-se produït durant la darrera setmana la més lleu variació de la línia del front.

S-F.

Acció criminal de les ales feixistes

Tres trimotors facciosos bombardejen la població civil de Tortosa

Novament els avions feixistes han deixat anar la seva mortífera càrrega amb el sàdic plaer de metrallar al poble civil, assassinant a dones i criatures indefenses.

Ara ha tocat el torn a la ciutat de Tortosa, divendres, a les nou de la nit, quan major era la calma a la ciutat, aparegueren a l'aire tres trimotors al servei dels feixistes, els quals sense cap objectiu determinat i sí la sola satisfacció de sembrar de dol a la ciutat tortosina, començaren el bombardeig.

Els avions llançaren una trentena de bombes, les quals en fer explosió enrunaren unes deu cases,

que produïren gran nombre de víctimes, moltes altres quedaren en molt mal estat.

Fins ara les víctimes es calculen en sis persones mortes i cinquanta de ferides, la major part d'elles greus.

Cal destacar d'un afaisó extraordinària l'actuació del Còs de Bombers i de la Creu Roja, que des del primer moment actuà amb la major eficàcia per tal d'auxiliar a les víctimes.

Els metges i hospitals actuaren també amb la màxima diligència per atendre als ferits.

Amb la 33 Divisió

II

Tenim la gran sort de viure en un dels recons més deliciosos d'Espanya, el més bonic, probablement, de la província de Guadalajara. Una infinitat de requets serpentegen pacíficament al voltant d'arbres centenaris, els serveis dels quals es compten per partida doble: preservar les nostres pells dels ardorosos raigs solars i "camoufflar" tot quan representa objectiu per a l'enemic. Als nostres peus, unes diminutes valls omplen de colors un panorama que la naturalesa de les properes i múltiples muntanyes faria monòton en extrem. Però tot aquest encant queda empetitit i en segon terme, quan hom arriba a uns salts d'aigua vigorosos i plens de vida que, sense ésser cap cosa excepcional, poden comparar-se amb alguns altres del Monestir de Pedra, per contemplar els quals els turistes havien de desprendre's de tres pesetes. La mateixa natura ha tingut cura de que podessin ésser utilitzats com a dutxa, lavabo, bany i demés necessitats físiques. Això, sense comparar com s'hi encisen els nombrosos bequerians que hi ha entre nosaltres... Per arrodonir-ho, a cent metres escassos d'on estem acampats, un manantial riquíssim fa les delícies dels bebedors empedernits de bona aigua i... queucom inexplicable, com no sia en un tractat de medicina, als que no gaudeixen fisiològicament de la virtut de l'acclimatació.

Llàstima que aquest panorama, el més apropiat per llegir Flamarion i fer oposicions, amb grans possibilitats d'èxit, per ingressar a una casa d'"orates", no pugui disfrutar-se en temps normal! No molt lluny, les trinxeres i les alambrades adverteixen que, de moment, el romanticisme ha de viure's solament en benefici de la cruel guerra a què ens tenen abocats l'escòria dels feixistes internacionals. I per si aquestes senyals no fossin prou eloqüents, de tant en tant, el tronar dels canons i el tableteig de les metralladores ho confirmen plenament.

Els camperols d'aquest bocí de Castella s'esforcen, i ho aconseguen, en seguir el ritme que l'element militar ha imprimat arreu on passa. La seva disciplina és paral·lela, al camp, a la dels soldats als llocs avançats; la seva moral, idèntica a la dels companys d'armes que un dia saberen posar en vergonyosa fugida als italians en aquestes mateixes terres i que, quan arribà el moment, es cubriren altre cop de glòria. Sota les lluites falc i dalles, quan no és a l'impuls de potents màquines, les grogues espigues d'aquest blat castellà, una mica cançonner en madurar, van engruixint el patrimoni de l'Espanya antifeixista. Quina satisfacció la dels humils pagesos saber que amb el fruit de llur treball menjaran milers i milers de defensors de la llibertat, dels mateixos privilegis que ells han cercat durant tants anys i que per no poder-los abastar han hagut de viure miserablement, treballant, si més no, com les mateixes bèsties de càrrega, desprovistos de tot el que enlaira els homes i els fa desitjar viure...

De bon matí, les vibrants i alegres notes de la diana meravellament tocada pel corneta de la Caserna General avisen als que han pogut gaudir tranquil·lament de les excel·lències del descans que un nou dia ha nascut, un nou dia destinat a superar els treballs encaminats a destruir el feixisme realitzats el dia anterior. El corneta posa en les notes de la tonada tota l'alegria dels seus setze anys. S'hi llueix i val a dir que més d'un cop hem sollicitat, a més de la repetició, que ens obsequi amb deliciosos marxins. Es tan complaent que alguns matins, a trenc d'aua, fa callar l'ocellada que des de tots els indrets saludava el nou dia. Un d'aquests, mentre esperonava per les nostres contínues felicitacions, escampava les vibrants notes dels marxins populars l'ordenança de servei es presentà davant seu i li pregà que de part de C. es presentés al tinent B. El noi, sensiblement afalagat, convençut d'haver obtingut almenys els galons de caporal, es posà la corneta sota l'aixel·la i amb el cap alt, imitant la marcialitat característica de l'oficialitat d'aquest sector, féu via darrera l'ordenança. Uns metres enllà el tinent B, que havia rebut ordres de C., fent la mitja rialleta, li digué:

—Vés, vés a tocar al déu que et va parir!
I li prengué la corneta.

El pobre xicot no sabia que aquella nit els caps de la Divisió havien anat a dormir pocs moments abans d'encetar el seu Parsifal.

A les nou en punt sollicità la baixa de Majoria i fou tret a calces destemplades.

Per dissimular deia:

—"Es que mi familia me reclama".

Creu-t'ho! De totes formes, a migdia tocà novament "fagina" com si no hagués passat res.

Però estic segur que la processó segueix anant-li per dins.

JOSEP RECASENS i JORDA

IDEAL CINEMA

diumenge, 25: Tarda, a les 5. Uniques sessions de cine sonor.

Un doble programa "UNIVERSAL"

Mary Carlisle, Edward Arnold i Phillips Holmes, en l'extraordinària pel·lícula

Doble secuestro

Lew Ayres June Knight, en el gran film

Un drama en autobús

Completarà el programa una cinta de DIBUIXOS.

Per la construcció de refugis

TARRAGONINS!

A LA DEFENSA!

La trista experiència del criminal bombardeig aeri del passat di-lluns, ens obliga a deixar-nos de lamentacions inútils i a dedicar totes les nostres energies en la construcció ràpida de refugis, — refugis evidents — a tots els carrers de la ciutat.

No procedir ràpidament a la nostra defensa, després de les realitats sagnants que ens hi obliguen, seria un suïcidi.

Cal doncs, anar immediatament a la construcció de refugis. I com que amb els seus mitjans, és possible que l'Ajuntament no s'en pugui cuidar de la seva construcció, creiem el més efectiu, que en cada carrer els cèns procedeixin a treballar eficaçment per la seva defensa.

EL QUE POT FER LA CONSELLERIA DE DEFENSA

La Conselleria de Defensa, pot facilitar tècnics, per a escollir en cada lloc el punt més adequat per a la construcció dels refugis; els soterranis d'un edifici o la planta baixa d'una casa que ofereixin les cegudes condicions.

L'edifici escollit, poden cobrir-se les parets amb sacs terrers i el sostre, en general poc consistent, amb un nou sostre atapeït de vigues a ésser possible de ferro i cobert també amb sacs plens de terra.

Igualment, la Conselleria de Defensa, ha de facilitar en la mesura de les seves possibilitats sacs terrers, i pics, pales, etc., que després els serien retornats.

ELS QUE ABANDONEN LA CIUTAT

Fins ara, la por pels efectes d'un bombardeig, era justificada. I no calia estranyar-se de què molts ciutadans deixessin les seves llars de Tarragona, als vespres, per anar a viure al defóra. Allí totes les incomoditats i molèsties, les soporaven, confiats de que no serien molestats per l'aviació enemiga.

Però allí, — cal que ho sapiguin, — tampoc hi estan segurs, ja que l'únic que els podria salvar és el fet de que no hi caigués cap bomba. I per molt confiats que estiguin, d'això no en poden tenir cap seguretat.

Igual succeeix amb els que van a residir en petites poblacions foranes.

Apart dels perjudicis materials que això els ocasiona, hi ha la possibilitat — ja se n'han vist molts casos, — de que també els pobles siguin bombardejats. I els efectes de deu bombes en una població petita, són tan importants com els que cent o cent cinquanta bombes poden causar a Tarragona.

Tots doncs, deuen treballar en els refugis, i dedicar-hi totes les hores de lleure.

Es de lamentar que hagin calgut proves sagnants per a despertar-nos. Però quant menys, no deixem que nous fets hagin de produir-se.

No parlem més, doncs, i mans a l'obra! Tarragonins, a treballar per la nostra defensa!

JUNCOSA

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

Cinema Teatre Tarragona

Diumenge, 25 juliol: Tarda, a les cinc

Uniques sessions de cinema sonor

UN PROGRAMA MONSTRE

La varietat musical,

Opera Modernizada

La comèdia còmica interpretada per Buster Keaton i Jimm Durante,

Piernas de Perfil

Un film dramàtic d'acció d'una lluita aferrissada contra els gangsters,

El mónstruo de la ciudad

per Walter Huston i Jean Harlow.

IMPORTANT. — Si per manca de fluid elèctric o bé per altres causes estranyes a la voluntat d'aquest Comitè, hagués d'ésser suspès l'espectacle ja començat, el públic no tindrà dret a cap mena de reclamació.

Davant les criminals agressions feixistes

Allò que vol el poble de Tarragona

La salvatjada que representa l'últim bombardeig aeri de que ha estat víctima la ciutat de Tarragona no pot sorprendre'ns massa, ja que sobradament sabem que una de les especialitats de la barbàrie feixista és precisament la de metrallar covardament la població civil de les localitats de la reraguarda que més indefenses es trobin.

Tanmateix és un gran error i adhuc una ofensa el suposar que el poble antifeixista de Tarragona pugui desmoralitzar-se i acovardir-se després del bombardeig del dilluns passat. Res d'això. La villesa de que ha estat víctima Tarragona solament una major fermesa i un major coratge en la lluita — si cap — pot determinar entre els bons antifeixistes que certament no manquen al nostre poble. Ara bé; aquella fermesa i aquell coratge no volen dir pas que s'estigui disposat a esperar passivament a ésser metrallats per uns avions, els conductors dels quals no es diferencien en el més mínim dels més vulgars i professionals criminals. Això és tan lògic. Com lògic es que un combatent no demostrí precisament la seva valentia posant-se damunt un

parapet amb les mans a la butxaca, esperant tranquil·lament que el toqui una bala enemiga, sinó pel contrari, fent ús d'una bona arma des del lloc on millor pugui resguardar la seva vida i en tot cas fer-la pagar cara.

En aquest sentit es com entenem que deu interpretar-se el pensament del poble tarragoní aquests dies. I en aquest sentit es com deu actuar-se ràpidíssimament.

Tarragona no és un llogarret qualsevol de la costa catalana. Tarragona junt amb Barcelona constitueixen els únics dos ports marítims de capacitat amb que compta Catalunya i es necessari comprendre que deu estar dotada — ho deu haver estat ja — dels mitjans més eficaços per a donar la merescuda rèplica als que tractin d'agredir-la.

No creiem precis ni oportú estendre'ns més. Amb el que diem ens sembla que es suficient perquè ningú tingui cap equívoc respecte l'actitud del poble tarragoní i perquè, deixant-se d'excuses inadmissibles, en aquest cas, no deixi de fer-se el que cal fer.

E. S.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12 — Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1 — Tel. 1848

TARRAGONA

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

Para que el ejemplo cunda

SINDICATO DE EMPLEADOS DE CORREOS (UGT.)

Se pone en conocimiento de todos los afiliados a este Sindicato, que su Comité respectivo les prohíbe terminantemente ausentarse de los dominios de esta población. En caso de desobediencia se les aplicará la disciplina con el máximo rigor.

Se ruega a las demás organizaciones similares tomen nota para con sus afiliados. El Comité.

Delegació del Treball

DE TARRAGONA

Havent-se traslladat les oficines d'aquesta Delegació al nou local situat a la Rambla del 14 d'Abril, 97, primer pis, es fa avinent al públic que a partir del dia 23 seran despatxats els assumptes corresponents a aquest departament de les 10 a les 14 i de les 17 a les 20 hores.

El delegat del Treball. — Ramon Sanahuja.

NOTES INFORMATIVES

ENTERRAMENT D'UN GUARDIA D'ASSALT, VÍCTIMA DE L'AVIACIÓ FEIXISTA

Ahir morí, a l'Hospital de Sang, el guàrdia de seguretat, Cristí Marín Muñoz, a conseqüència de les ferides produïdes per l'aviació feixista en el seu bombardeig del di-
lluns a la nostra ciutat.

L'enterrament sortirà avui, a les onze de l'Hospital de Sang.

El temps és per
llençar-lo

Curset d'estiu
Acadèmia ROIG

Colom, 24

ELS QUEVIURES

Cada dia són majors les dificultats que tenen els ciutadans de la nostra ciutat per a poder adquirir allò que es indispensable per poder viure.

La guerra imposa molts sacrificis, però arreu trobareu en termes generals més queviures que aquí, i nosaltres tenim que ésser almenys com els altres.

Vol dir això que censurem organismes que tenen al seu abast l'organització del subministre de la nostra població? No, avui ens limitem a donar a la publicitat una queixa que hem rebut i que trobem justificada.

LABORATORI
Radio-Elèctric
BOVE

Baixada Misericòrdia
Telèfons 1267 i 1668

ALCALDIA DE TARRAGONA

EDICTE

Havent-se de trametre a l'Oficina Central de l'Alcohol de Catalunya, en virtut del disposat a l'Ordre de la Conselleria d'Economia de 3 de juny de 1937 (D. O. del 15), una declaració de les existències de tartrà, tartrat de calci i mares de vi (seques), que hi ha en aquest terme municipal, tots els que en posseeixin hauran de presentar al Negociat de Governació de l'Ajuntament, en el termini de tres dies, una declaració en la qual constin la quantitat i grau aproximats de cadascuna de les esmentades matèries.

El que es fa públic per a coneixement i compliment d'aquells als quals afecti.

Tarragona, 24 de juliol del 1937.
— L'alcalde president, R. Boronat.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

Aquest número ha passat per la
prèvia censura

Maletes

Necessers

Mundos

Articles

per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J Maurín, 7 - TARRAGONA

EDICTE

En virtut de l'acordat en les diligències que s'instrueixen amb motiu del bombardeig de la població civil d'aquesta ciutat per l'aviació feixista portada a cap sobre les nou del dia dinou del mes que som, són cridats a declarar tots aquells ciutadans que hagin resultat lesionats o bé perjudicats per l'esmentat bombardeig perquè compareixin davant aquest Jutjat d'instrucció — carrer de Martí d'Ardenya, núm. 1, primer — des de les nou del matí a la una de la tarda de tots els dies feiners, advertint-se a les que no puguin fer-ho, per no estar en condicions, que tot seguit manifestin a aquest Jutjat nom i cognoms i domicili.

Com també són cridats per mitjà del present tots els més pròxims parents de les víctimes a l'objecte de facilitar els antecedents necessaris de les mateixes per a portar a terme llurs inscripcions de defunció.

Tarragona, vint-i-dos de juliol del mil nou-cents trenta-set. — El jutge d'instrucció, M. Miró Espluga. — El secretari, J. Oller.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

MOVIMENT DE LA POBLACIÓ

Nats

Cap.

Defuncions

Cap.

Matrimonis

Francesc Estellé Matamoros amb
Teresa Cardona Pérez.

NOVETATS

en

tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

La Federació de Tabacs i
Timbres de Catalunya, fa avinent al públic que ha establert un nou horari de venda degudament autoritzat per les autoritats.

Nou horari: de 9 a 1 del matí i de 4 a 7 de la tarda.

CICLISME

VOLTA A FRANÇA

L'ETAPA ROCHELLE - RENNES

Tal com estava previst, a dos quart de vuit, s'ha donat la sortida als "tours" per a recórrer la distància que separa la Rochelle de La Roche-sur-Yon, amb sortida separada.

Les sortides s'han donat amb intervals de cinc minuts, amb el següent ordre:

Primerament ha sortit l'equip francès, a continuació un equip mixte, compost per luxemburguesos i individuals belgues; l'equip italià, amb l'individual Viccini i un holandès; l'equip alemany i altre equip d'individuals francesos, i, finalment l'equip mixte hispano-suís, amb els nostres compatriotes Berrendero i Canyardo.

L'arribada, que ha tingut efecte al velòdrom de la Rochebourg, arribaren amb el següent ordre:

1. Equip francès: Lapèbie, amb 1 h. 59 m. 10 s.
2. Equip italià: Martano, 1 h. 59 m. 25 s.
3. Equip alemany: Bautz, 1 h. 59 m. 25 s.
4. Individual: Puppo, 2 h. 3 m. 34 s.
5. Individual: Frechaut, 2 h. 4 m. 5 s.
6. Equip hispano-suís: Egli, 2 h. 6 m. 58 s.
7. Luxemburguès, individuals belgues: Neuens, 2 h. 9 m. 10 s.

En la Roche-sur-Yon, els corre-

dois han descansat una hora i han reutilitzat.

A les onze, s'ha donat la sortida en línia per a la segona etapa, a cobrir 173 quilòmetres, des de La Roche-sur-Yon a la vila bretona de Rennes.

Els corredors han arribat junts al velòdrom de Rennes, on ha guanyat al "sprint" el francès Chocque, i darrera d'ell s'han col·locat els restants corredors, amb alguns segons de diferència.

La classificació de l'etapa ha estat la següent:

1. Chocque, 6 h. 6 m. 14 s.
2. Frechaut, 6 h. 6 m. 20 s.
3. Puppo.
4. Cloarec.
5. Meulenberg.
6. Canyardo.
7. Berrendero.

Fins a quaranta-sis, tots amb el mateix temps que el segon.

Classificació general

1. Lapèbie, 126 h. 18 m. 29 s. ...
2. Viccini, 126 h. 33 m. 34 s.
3. Camusso, 126 h. 33 m. 46 s.
4. Amberg, 127 h. 1 m. 22 s.
5. Marcaillou, 127 h. 7 m. 36 s.
6. Vissiers, 127 h. 9 m. 38 s.
7. Chocque, 127 h. 26 m. 38 s.
8. Gallien, 127 h. 32 m. 6 s.
9. Bautz, 127 h. 36 m. 14 s.
10. Frechaut, 127 h. 44 m. 14 s.
11. Berrendero, 128 h. 0 m. 53 s.
12. Canyardo, 129 h. 0 m. 42 s.

Itàlia exhaurix les reserves de ferro

Tothom sap que Itàlia és un país que manca de mines de ferro. Les poques que posseeix són insignificants i del tot desproporcionades a les necessitats d'un poble de 43 milions d'habitants.

Però l'ambició imperialista no té límits ni fre, i el feixisme italià està exhaurint les poques reserves de ferro que la naturalesa li ha donat.

Hom calcula que les existències de ferro a les mines italianes són de 40 milions de tones, 8.000.000 de les quals són a l'illa d'Elba. Així ho consignava L. Viscosini al "Calendari Atlàntic de Agostini 1936", pàg. 76.

Aquestes tones de ferro són disperses en mines petites i de poc rendiment. Només les de l'illa de l'Elba són susceptibles de donar quantitats notables, i per això la intensificació de l'explotació es fa sentir especialment a l'illa esmentada.

En el Consell de ministres celebrat a Roma el 23 de juny fou decidit que l'extracció de ferro de l'illa de l'Elba arribés a un milió de tones anuals a fi de posar en execució els plans d'autarquia disposats per Mussolini.

La quantitat resulta encara més excessiva si hom la compara amb les que foren extretes fins ara.

Durant l'any 1913 Itàlia va treure del seu subsòl 603.100 tones de ferro, 548.700 de les quals, procedien de l'illa d'Elba. L'any 1917, en plena intervenció italiana a la guerra europea, l'extracció arribà a 994.000 tones. Era l'any de la febre, i res no havia d'ésser negligit per a precipitar la caiguda de l'imperi austro-hongarès que ara la Itàlia feixista patrocina.

Finalitzada la guerra, planà la inacció a les mines italianes, i la producció baixà considerablement.

L'any 1931 fou de 280.000 tones; l'any 1923 fou de 340.800, i l'any següent, de 218.700.

Entre els anys 1926 i 1930 la producció mitjana va ésser de 613.326 tones. Després, fins a l'any 1935, no superà mai les 560.853 tones que assolí l'any 1931.

Sobtadament, l'any passat, amb motiu de la guerra d'Etiòpia, l'ex-

tracció de ferro italià arribà a 824 mil 668 tones, i aquest ritme d'augment va sostenir-se, ja que durant el primer trimestre de 1937 la producció superava de 10.000 tones la d'igual període de l'any anterior.

Amb la decisió de juny esmentada la producció de l'illa de l'Elba serà de 1.000.000 de tones, i la de les altres mines italianes, de 250 mil.

Però darrera d'aquesta decisió dictada pel militarisme i la cobajança tren el cap la tragèdia, ja que dintre pocs anys Itàlia es quedarà sense ferro, i restarà completament a mercè de les imposicions de l'estranger.

Si hom calcula que a l'illa d'Elba n'hi ha vuit milions de tones, i cada any se n'extreu un milió, resulta que d'ací a vuit anys — data terriblement pròxima en la perspectiva de la Història — estan exhaurides les mines millors d'Itàlia. Només restaran els altres trenta milions distribuïts entre totes les mines de la Península, totes petites i incapaces d'un rendiment notable adhuc en cas de guerra.

Però tot això no té cap importància als ulls dels que manen a Itàlia, perquè estan obsessionats per la guerra a curt termini que els sembla la salvació d'ells i de llur règim.

Un comentari al·lisonador del comte Sforza

París, 24. Amb motiu del primer aniversari de la rebel·lió militar a Espanya, el comte Carlo Sforza, ex-ministre d'Afers Estrangers d'Itàlia, ha fet a un representant de l'Agència Fabra les declaracions següents:

"No és temps de converses acadèmiques sobre responsables i responsabilitats. Així ho ha comprès tothom, adhuc els responsables dels països democràtics, del fons de llur cor. Aquests es preguen si per tal d'imposar la pau no han caigut en els mateixos errors trágics que precipitaren el món en la guerra del 1914. En efecte, la causa principal de la insen-

sata actitud de Viena i Berlín fou el convenciment que la por dels Govern de l'Entesa no tenia límit.

Durant el proper Congrés de la Societat de Nacions serà, sobretot, necessari provocar un moviment enèrgic per part dels homes d'Estat dels petits països a favor de la pau i del Dret.

A la por que els dirigents de les grans democràcies senten davant dels salvatges dictatorials, cal oposar una altra por igualment gran, la qual és la de les manifestacions de l'opinió pública lliure.

D'altra banda, no es pot deixar que si encara que després d'una oblidar als caps dels petits països guerra europea, Anglaterra, França i Itàlia poden continuar existint, això no és pas cert per a cap de les potències de segon ordre. Podrem esperar que l'opinió pública dels països lliures, petits i grans, es doni compte d'allò que significa el constant retrocés de les democràcies que demostraren en 1914 als dos Imperis centrals que no cren lliures de fer el que volguessin.

Si és així, encara som a temps d'impedir la repetició d'aquell gran crim."

La missió de van Zeeland i la reconstitució econòmica del món

Brusel·les, 24. — El rei Leopold ha tramès una carta oberta a van Zeeland, en la qual s'enfoca diferents aspectes de l'enquesta econòmica que fou encarregada per França i Anglaterra al primer ministre belga.

"Seria essencial provocar la creació d'un organisme d'estudis econòmics el valor del qual emanaria del seu triple caràcter: universitat, continuïtat i independència. Investigació dels elements d'organització de l'economia universal i adaptació d'aquesta organització a les contínues variacions; heus ací la principal tasca d'aquest organisme.

Hauria d'ésser també prou independent de les organitzacions nacionals. Hem de dedicar els nostres esforços a treure tota tendència política als problemes econòmics que ens preocupen.

Podrien col·laborar en aquesta organització tècnics reputats en tots els ordres de l'economia, la indústria i el comerç.

Certament, és difícil de realitzar el nostre propòsit, però per a la conservació de la pau tots els esforços són pocs. Cridem a aquesta tasca tots els homes de cor del món."

El viatge de Federzoni a l'Argentina

Buenos Aires, 24. — Es comenta el fracàs del viatge de caràcter polític realitzat recentment pel president del Senat italià, Federzoni, viatge que havia de servir de pretext per a una mobilització de feixistes italians, alemanys i espanyols. Però el senyor Federzoni actuà de tal manera que la seva visita ha tingut resultats contraproduents. En conversa amb una elevada personalitat del Govern argentí, es permeté d'oferir el concurs dels "camises negres" per a assegurar l'ordre a l'Argentina, la qual cosa tingué una resposta enèrgica, puix que se li feu present que ningú no havia pensat a confiar a Itàlia les funcions policiaques i militar del país.

En un apat que s'organitzà a honor seu, parlà al final, en tons tan poc discrets que el mateix governador de La Plata, senyor Fresco, tot i ésser feixista, i el vicegovernador, senyor Anfoedo, abandonaren el local abans que acabés el discurs.

No ha passat desapercebut el fet que el ministre d'Afers Estrangers hagi estat absent de Buenos Aires durant l'estada de Federzoni a la capital.

Pau Casals i la guerra

Neutral en aquesta lluita? Impossible!

"Moment" periòdic de Bucarest, ha publicat una interessantíssima conversa sostinguda per un seu redactor amb el gran músic català Pau Casals. Diu així:

Ja fa algun temps, va córrer insistentment el rumor que el cèlebre violoncellista Pau Casals havia estat víctima de la guerra civil espanyola. Felicitant per a l'art la notícia no fou realitat. Els nostres conciutadans han pogut sentir-lo i aplaudir aquest príncep de la interpretació musical.

Pau Casals deixà la seva casa de la Diagonal. Barcelona és la pàtria de Pau Casals, el qual dirigeix una orquestra simfònica que porta el seu nom. Pau Casals no ha mort. Segueix tocant el seu violoncel i recorre el món.

SOC UN EXPROPIAT

Amb aquests mots Pau Casals comença l'entrevista que m'ha concedit. Pertanyia a la classe rica. Ara soc un ex-ric. I no obstant, puc dir en l'accepció literal de la paraula, que havia guanyat tot el que poscia, amb el treball de les meves mans.

—No trobeu res a mancar?
—Què voleu que trobi a mancar? Treballador manual — manual, sí — no podia ésser més que profundament partidari de la democràcia. Els rics diran, potser, que m'he trastocat; però puc assegurar que, en les actuals circumstàncies, no he vacil·lat a retirar grans quantitats del meu compte del Banc de Madrid per a posar-les a disposició de la democràcia ibèrica.

SOC ARTISTA

—Diu-me, mestre, quines són les vostres impressions relacionades amb els darrers successos?

—Com ja deureu saber, el Govern de Catalunya m'ha demanat que posés el meu art a disposició dels seus serveis de propaganda. Crec que ja, abans de la guerra, sense que ningú m'invités a fer-ho vaig realitzar una admirable propaganda material i moral per al meu país. Aquesta propaganda la vaig fer mitjançant un treball artístic honest. Cal tenir present que soc artista, no pas propagandista.

—I, no obstant el vostre viatge podria, indirectament, servir de propaganda a la democràcia espanyola.

—Certament. En primer lloc, s'ha comprovat que no he mort, com certa propaganda va entretenir-se a fer creure. I per s'hi sem pregunta concretament, respondré: No s'assassina pels carrers de Barcelona. No soc polític. Soc artista. Però no puc suportar que s'atribueixin actes tan baixos al meu pe-

ble, aquest poble que no té responsabilitat a la provocació de la guerra civil, però que ha de suportar-ne les seves conseqüències amb l'heroisme i la consciència que sempre l'ha caracteritzat. Abans hi havia diferències dels espanyols els catalans i la resta dels espanyols. Ara Catalunya i Espanya es donen les mans.

MAI TRAICIONARE

—Així, doncs, romandreu neutral en la lluita?

—Neutral? Impossible — contesta Pau Casals. Sóc completament del poble que m'estima. Mai no podré anar amb els intel·lectuals que en hores de perill optaren per travessar la frontera. Sóc un intel·lectual que no ha practicat mai la traïció.

Sé de llocs on podria tenir una situació millor que la que disfruto a Barcelona. Però des d'aquest moment declaro que quan la meua "tourné" acabi, tornaré a la meua pàtria Vull ésser fidel al meu poble en les hores que travessa, de la mateixa manera que hi vaig viure les hores bones.

NO VISITARE ALEMANYA

—Es estrany que no doneu cap concert a Alemanya, on hi ha tants amants de la música.

—No — respon amb vivesa —; no entraré mai més a Alemanya. Ho vaig prometre quan els nazis expulsaren el gran Bruno Walter. Aleshores vaig dir-me, i ho repetixo ara, que mai més no posaria els peus a Alemanya mentre la llibertat del pensament i de l'art sigui interdicta. Una vegada més us dic: Sóc artista i, com a tal, tinc els meus sentiments la meua moral pròpia.

Per que sóc demòcrata? Perquè només en règim de democràcia un fill del poble pot arribar al lloc on he arribat. I és per això que aquest any m'oblidaré del camí que mena a Alemanya.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel
TARRAGONA

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Magatzems "LAS BALEARES"

Articles de Platja i Camp

Novetats en articles Camiseria

Darrereres Novetats en tota mena de calçat,
a preus econòmics

Rambla 14 d'abril, 47

Telèfon 1383

TARRAGONA

Espigolant

Mentre el Comitè de "No Intervenció" està discutint el seu pla per a evitar-la els avions estrangers estan metral·lant la població civil, diu "El Día Gráfico" en el seu editorial i afegeix:

"Hoy vuelven a reunirse en Londres los partidarios de la no intervención. Sin pasar del umbral, España podría decirles que en lugar de discutir si hay que conceder la beligerencia a los asesinos antes de que evacuen nuestro territorio, debieran parar mientras en que, ante todo, los pueblos civilizados tendrían que atender a su propia dignidad y negarse a todo trato con los que destruyeron Guernica e impusieron el castigo de su salvajismo a los católicos vascos que seguían orando en las iglesias y anoche, tripulando un buque robado al Gobierno legítimo de España, quebraron el silencio de Barcelona con la explosión de las bombas lanzadas contra la población civil."

"El Diluvio" comenta en el seu editorial el grotesc matonisme que fan gala Hitler i Mussolini, quan la realitat demostra que el seu poder és completament fictici:

"Los dos tiranos viven en sobresalto continuo, de perecer a manos de sus enemigos, que constituyen la casi totalidad de los pueblos italiano y teutónico, quienes un día u otro saldrán de su envilecimiento y se librarán de sus actuales dictaduras. Hitler i Mussolini son ahora unas supervivencias vergonzosas de la Rusia zarista."

Cabele a España la gloria de que equi se le ha empezado a cavar la fosa a esos dos locos que se figuran llamados a ser dueños de Europa y no son más que unos grotescos caricaturas, unos imitadores simiescos de los grandes dominadores de pueblos a quienes estupidamente se proponen imitar."

Seguint la seva campanya revisionista dels principis confederals "Solidaridad Obrera" parla en el seu editorial de la necessitat de respectar les Autonomies que és una de les condicions per a mantenir la moral de la guerra i a aquest respecte diu:

"Y como defendemos las autonomías por principio federalista, de hacerlo por las consideraciones arriba expuestas, excluyendo por tanto, toda especulación política, que nuestra organización no ha practicado nunca, el pueblo de Cataluña no tiene garantía más sólida para afianzamiento de sus derechos como entidad autónoma, que la propia Confederación. Hemos señalado ya, y lo sabe todo el mundo como en ciertos momentos los partidos políticos que profesan el centralismo como esencia de su doctrina, han prometido a Cataluña el

pleno reconocimiento de sus derechos y aspiraciones, sin acordarse en absoluto de sus promesas cuando llegó el momento de realizarse. Y ahora mismo, esos partidos, sin dejar de hacer gala de un catalanismo idiomático hacen abiertamente el juego al centralismo provocando reacciones espontáneas en las masas de Cataluña que a toda costa deben evitarse."

La nostra força — segons "La Humanitat" — és ara molt superior que fa un any, llavors la superioritat material dels facciosos era d'una evidència aclaparadora i malgrat això vàrem, vèncer, i si fa un any vàrem vèncer per què no hem de vèncer ara?

"Pocs dies després d'iniciada la subversió sortiren els pusillànims, els pessimistes, els derrotistes de sempre; sortiren aquells que eren impotents per a profunditzar en la raó des de les coses, per a fixar orientacions, per a assenyalar camins i per a aportar esforços. Estaven convençuts de la incapacitat, de l'esterilitat del nostre sacrifici. Ja ho han vist. Que contemplin el panorama actual. Que vegin com, al cap d'un any, tres exèrcits — el de Franco, el de Mussolini i el de Hitler — no han pogut conquerir Espanya; com a aquelles forces organitzades ha estat possible, amb dificultats que semblaven insuperables, oposar-hi unes altres forces que han demostrat una eficàcia militar."

J. Subirats Pinyana, a "El Poble" de Tortosa parla dels bombardejos de les poblacions civils suarà efectuat a diverses localitats de Catalunya i diu que tot això no és altre cosa que una demostració de la impotència de l'enemic, i afegeix:

"Si els avions que teniu, no serveixen més que, per ametrallar les poblacions civils indefenses i fugen desesperats davant dels avions lleials que van a cercar-los; si no sou valents de cara a cara; si simplement sabeu ametrallar a traïció, arretireu-vos de la lluita, que d'aquesta manera no podeu guanyar res; d'aquesta manera sola-

ment fareu augmentar el nombre de les víctimes que vosaltres heu fet, i servirà exclusivament per què els fills que tingueu, us malaeixin més encara."

Per a "La Publicitat" s'ha operat un canvi important en la situació estratègica i militar canvi completament favorable per a les nostres armes les quals han demostrat un resistir amb tota valentia i eficàcia l'ofensiva de l'enemic a Brunete, el qual hi havia llançat els seus millors efectius que allí han quedat destruïts, que el nostre exèrcit és molt millor que el seu:

"Es temerari llençar plans per a l'esdevenidor, particularment en temps de guerra i a base de les contingències que ofereix una guerra; però no ens fa pas l'efecte que el general Miaja s'arrisqués massa en declarar abans d'ahir que mancaven solament unes quantes hores perquè hom pogués afirmar que havia estat donat a l'enemic un cop decisiu tampoc na s'arrisca amb excels el president Azaña quan afirmava, en el seu darrer discurs que unes quantes batalles perdudes per l'enemic supossarien el seu enfondament."

La causa republicana és una causa justa; l'exèrcit republicà és ja un fet. Marxem doncs, pel bon camí, i una de les fites d'aquest camí és Brunete."

"La Vanguardia" en el seu editorial s'ocupa de la situació internacional i fa resaltar el fracàs de Mr. Eden i la difícil situació en què s'ha col·locat Anglaterra.

"Y que no se trate de desfigurar los hechos presentando como una cuestión de procedimiento afecto al fondo de la no intervención. Reconocida la beligerencia de Franco, no se volvería a hablar nunca más de la retirada de los "voluntarios" Y el Comité de Londres, por efecto de la conducta indigna de la potencia que lo preside, habría abierto de par en par todas las puertas de España al intervencionismo fascista."

Si Inglaterra es capaz de llegar a tales extremos de abyección su impudor político, habremos de creer, como creen Hitler y Mussolini que ha sonado la hora postrera del más grande imperio que ha conocido el mundo."

Sugrañes, Impresor. — Tarragona

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, II, entresol

Tarragona